Η εικόνα του φίλου (Αγ. Νεκτάριος Πενταπόλεως)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 15 Απριλίου, 2015

Ο φίλος είναι άνθρωπος αγαθός, υγιής στην ψυχή, σκέπτεται σωστά, αγαπάει την αρετή, είναι ακέραιος στο ήθος, πιστός στην αγάπη, ειλικρινής στον λόγο, σταθερός στην ψυχή, έντιμος σύμβουλος, θαρραλέος, αγαπάει την αλήθεια και τη δικαιοσύνη.

Ο φίλος ο αληθινός, είναι όμοιος σε όλα με τον φίλο του. **Η χαρά του φίλου του προηγείται από τη δική του και η θλίψη του φίλου είναι και δική του θλίψη**.
Είναι βαθιά ευαίσθητος και **διαισθάνεται την ψυχική διάθεση του φίλου΄** πάσχει δε σε
ότι πάσχει και ο φίλος του. Προλαβαίνει την εξομολόγηση του φίλου του και τρέχει να τον βοηθήσει πριν του το ζητήσει. Είναι πάντα έτοιμος να αντιληφθεί τις ενέργειες του φίλου του και είναι παρών όταν κινδυνεύει. Οι φίλοι του φίλου του είναι και δικοί του φίλοι΄ οι δε εχθροί του και δικοί του εχθροί. Αμύνεται υπέρ του φίλου του και διακινδυνεύει τη ζωή του γι' αυτόν. Στο σώμα του φίλου κατοικεί η ψυχή του φίλου που αγαπάει. Είναι αγαθός σύμβουλος και λέει πάντα τα καλύτερα γι' αυτόν΄ φροντίζει για την τιμή και υπόληψη του φίλου του. Όσα του είναι ιερά, είναι ιερά και για τον ίδιο και σέβεται όσα ο φίλος του θεωρεί σεμνά.

Φίλος αληθινός,
σκέπη κραταιά και οποίος τον βρήκε, βρήκε θησαυρό. Ο αγαθός φίλος είναι πλούτος ανεκτίμητος΄ ακριβότερος όλων των αποκτημάτων. Δεν υπάρχει μέτρο του κάλλους του. Ο φίλος και στις δυστυχίες και στην ευτυχία του φίλου, μένει πάντοτε ο ίδιος. Ο αληθινός φίλος, με πολύ θάρρος, **επαινεί αυτά που είναι άξια επαίνου και καταδικάζει τα καταδικαστέα**.

Ο **Ευριπίδης** λέει: «Οι φίλοι δεν έχουν τίποτε μόνο δικό τους -όσοι είναι πραγματικά φίλοι-, αλλά κοινά πράγματα. Δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο από τον ειλικρινή φίλο. Όταν παρεμβαίνει παρηγορητικά, αυτό επενεργεί δυνατότερα από

κάθε φάρμακο στην πάσχουσα και θλιμμένη καρδιά του φίλου. Τα λόγια του είναι φάρμακο ζωής. Ο αγαθός φίλος και την ψυχή και το σώμα του φίλου μπορεί να παρηγορήσει. Ο αγαθός και καλός φίλος έχει τάξει τον εαυτό του να αναπληρώνει ότι λείπει
στον φίλο του, και όταν μεν πράττει καλά, τον επαινεί και τον ευχαριστεί΄ **όταν δε σφάλλει, προσπαθεί πάρα πολύ για να τον επαναφέρει**. Ο φίλος γίνεται ο νους, η
καρδιά και ο οφθαλμός του φίλου του. Είναι η προσωποποίηση της αρετής. Δεν γίνεται φίλος ο μοχθηρός». Ο **Γρηγόριος ο Θεολόγος** λέει: «Ο πιστός φίλος είναι έμψυχος θησαυρός, περιφραγμένος κήπος, πηγή σφραγισμένη που ανοίγει από καιρό σε
καιρό και προσφέρει τον πλούτο της ψυχής του. Φίλους δε λέγω τους καλούς και αγαθούς και τη φιλία που δημιουργήθηκε **με γνώμονα την αρετή**».

(ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ "ΤΟ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ", Εκδόσεις "ΑΘΩΣ")

(Πηγή ηλ. κειμένου: apantaortodoxias.blogspot.gr)